

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Boldog gyerekek*

Forrás: *Magyarország*

Bp.
(Hely)

1920 VII 30
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.85

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Boldog gyerekek

A Svájcból hazatérők vonatán

Budapest, július 29.

(A Magyarország tudósítójától.) Ma reggel 8 óra 10 percre jelezték a 206-os számú kórház-vonat érkezését a keleti pályaudvarra, amely vonat kéthónapi üdülés után hatszáz magyar gyermeket hozott vissza Svájcból. A jelzett időre a pesti szülők tömegesen mentek ki a pályaudvarra, ott azonban azzal a hírrel fogadták őket, hogy a vonatnak kétórás késése van.

Munkatársunk a győri vonattal Bicskére utazott, hogy már az ottani állomáson találkozzék a hazatérő gyermekekkel. A harminc vagonból álló vöröskeresztes vonat félkilenc órakor ért a bicskei állomásra. Felszállottunk a zsibongó, méhkasra emlékeztető vonatra és a pirosarcu, vidám gyermekek áradó örömmel fogadták az első budapesti embert. Ezer kérdeznivalójuk volt: — Van-e kenyér? — Ki most a miniszterelnök? stb. Nagysokára tudtam csak előadni nekik a magam kérdeznivalóját. Végre azután elmondották a kéthónapos svájci üdülés részleteit.

— Nagyszerű dolgunk volt, beszélte az egyik fiu. Anyi csokoládét és finom sűrű tejet fogyasztottunk, hogy már mind belebetegedtünk. Hust is kaptunk mindennap svájci „szüleinktől”, akik jobbára mind földművesek voltak. De nem olyan szegényebb parasztok, mint nálunk akárhányan, hanem borzasztó gazdagok. Itt Magyarországon mindegyik milliomos lenne. De azért egytől-egyig szorgalmasan dolgoznak egész nap és tőlünk is megkövetelték, hogy segítségükre legyünk. Ha szorgalmasan elvégeztük a kiszabott munkát, még egy pohár vörös bort is adtak.

— Mindennap templomba kellett mennünk és mindnyájunknak feltűnt, hogy a katolikusok milyen szigorúan elkülönítik magukat a protestánsoktól. A protestáns falu magyar gyermekei nem is igen találkozhattak a szomszédos katolikus falu magyar üdülőivel. A legtöbben francia Svájcban voltunk szétosztva és rövid idő alatt valamennyien meg tudtuk értetni magunkat francia nyelven. Volt velünk egy ötéves kisleány és egy hatéves fiu, akik teljesen elfelejtették a

magyar nyelvet és csak franciául tudnak beszélni. Ha valami pajkosságot követtünk el, nem maradt el a büntetés. A legszigorubb büntetés az volt, hogy egész nap nem szabad volt felkelnünk az ágyból. Általában nagyon megszerettek bennünket és a legtöbb svájci „szülőnek”

meg kellett ígérnünk, hogy jövőre újra hozzájuk megyünk nyaralni.

Nemcsak kitűnő élelemmel láttak el bennünket, hanem mindnyájan kaptunk ruhaféléket is. A lányokat általában pár fehérneművel valósággal kistafirozták. Különbiben is a lányoknak jobban ment a dolguk, mint nekünk, mert egyáltalán nem kellett dolgozniok. A sok ajándékon kívül

zebpénzt is kaptunk ezüst svájci frankban és a bucsuzásnál a legtöbben 20—30 ezüstfrankot kaptunk ajándékba.

Elő is veszik a fiúk kis pénztárcájukat és mutatják a fényes ezüstfrankokat. Azonkívül mindegyik teletömött hátizsákot és nagy csomagokat hozott magával.

A legfinomabb svájci tejcsokoládéval, tejkonzervvel, szalonnával hosszú hetekre fogják el látni a gyermekek családjukat.

Az egyik pad alá két hatalmas hófehér kenyeret dobtak. Kiszáradt utközben, ezért nem becsülük semmire.

A vonat közben Kelenföldre érkezik. A parancsnok, Leé dr. főorvos megteszi az utolsó intézkedéseket a vonat zavartalan megérkezésére. Kíséretében vannak Burnier svájci kapitány, a svájci Vöröskereszt-Egyesület budapesti delegátusa és Faisse, a svájci Vöröskereszt komité tagja, akik néhány napot fognak Budapesten tölteni a másik svájci gyermekszállítmány ügyeinek elintézése céljából.

Mikor a vonat Kelenföldről is elindul, a gyermekek pereről-percre izgatottabbak lesznek. A legtöbb vagonban a Himnusz éneklik és mikor a vonat háromnegyed tízenegy órakor beérkezett a keleti pályaudvarra, valamennyien izgatott türelmetlenséggel várták, hogy átölelhessék szüleiket.

Künn a Perronon azonban csak Széchenyi Viktor gróf és Neugebauer Vilmos, a Gyermekvédő Liga igazgatói várták a befutó vonatot, a szülőknél és hozzátartozóknál a pályaudvar előcsarnokában kellett jelzőtáblák alatt csoportokba állani, hogy az érkező gyermekek mindjárt megtalálják szüleiket. Kiszállás után meghatóbbnál-meghatóbb jelenetek játszódtak le a pályaudvar előcsarnokában. Kéthónapi távollét és háromnapos utazás után a kisluk és kisleányok sirva csókolták meg édesanyjukat.

kában kellett jelzőtáblák alatt csoportokba állani, hogy az érkező gyermekek mindjárt megtalálják szüleiket. Kiszállás után meghatóbbnál-meghatóbb jelenetek játszódtak le a pályaudvar előcsarnokában. Kéthónapi távollét és háromnapos utazás után a kisluk és kisleányok sirva csókolták meg édesanyjukat.

A Svájcban tapasztalt jólét és gazdagság után hirtelen és minden átmenet nélkül a rideg valóságra ébreszthette a gyermekeket az a hideg zuhany, ami a szegény megkopott keleti pályaudvarunk töredezett üveg-tehetőzetéről zuhogott be a Perronra a szomorú esős délelőttön.